

Anul XIV Nr. 4 (4)
Aprilie 2012

ISSN 2285 – 309X

REVISTA DE INFORMARE, OPINIE, ȘI
INOVARIE PEDAGOGICĂ

EDITATA DE CASA CORPULUI DIDACTIC ALBA.

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Edi*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

Editura
Universul Școlii

Arta supremă a profesorului este de a trezi bucuria exprimării
creatoare și bucuria cunoașterii.

A. Cisteian

SUMAR

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia , Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: ccdab@yahoo.com**Director: Prof. Deák – Székely Szilárd Levente****Redactor șef:** Prof. Oros Ligia Elena**Secretar de redacție:** Prof. preot Hrițac Gheorghe**Redactori:** prof. Bloj Lenuța, prof. Grosu Monica, prof. Tocaciu Diana, prof. Gornic Mihaela, prof. cons. Croitoru Felicia, prof. Birjac Mihaela, prof. Jude Laurențiu, prof. Nandrea Maria, ing. ec. Onișoru Viorica**Colaboratori:** lector univ. dr. Scheau Ioan**Tehnoredactare:** aj. analist programator Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria, prof. Bazilescu Sebastian

Albert Einstein – Prof. Nandrea Maria	3
Alternativa Montessori – Prof. înv. primar Coman Malvina	5
Evaluare sumativă – Prof. Ianc Mirela	6
Un scurt popas – Prof. Jude Laurențiu	7
Unitatea de învățare – Despre meserii – În. Sărătean Adelina	9
Cărți noi intrate în biblioteca CCD Alba – Bibl. Viorica Geșțiana Onișoru	21

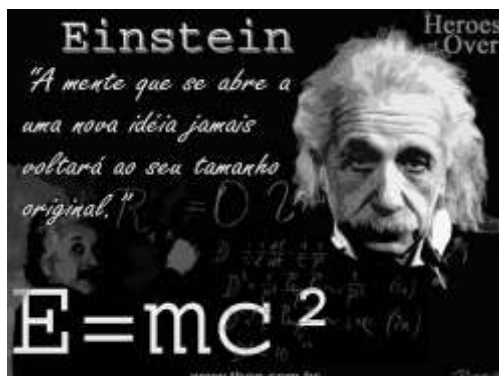
© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

ALBERT EINSTEIN

(1879-1955)

Prof. Nandrea Maria - Casa Corpului Didactic Alba

Albert Einstein s-a născut la 14 martie 1879 la Ulm, un oraș modest din Germania, într-o familie de evrei. Tatăl său, Hermann Einstein, era electrician și avea veleități de inventator. Mama sa, Pauline Koch, avea înclinații muzicale și de la ea va moșteni Albert Einstein pasiunea pentru muzica clasică.

Fratele mamei sale, Caesar Koch, inginer de profesie, a avut o influență foarte mare asupra copilului, mai ales în ceea ce privește științele exacte. Unchiul său i-a relevat lui Albert Einstein latura pasionată a matematicii: „Este o știință amuzantă. Când alergăm după un animal și nu putem să-l prindem, îl denumim moment x și continuăm să-l urmărim până îl vârm în sac.”

Când micul Albert avea 5 ani, tatăl său i-a arătat o busolă de buzunar – un obiect care l-a fascinat realmente. Proprietatea misterioasă a acului busolei de a reveni la aceeași poziție, indiferent de orientarea cadrului, l-a impresionat pe copil. Un an mai târziu, părinții i-au luat un profesor de vioară, dar muzica l-a lăsat aproape indiferent pe copil până în ziua când a descoperit sonatele lui Mozart. Din acest moment, cântatul la vioară a devenit una din pasiunile viitorului savant. Copilul Albert Einstein era timid și singuratic și îi plăcea să se joace singur în parcuri și în pădure.

Albert Einstein începuse să vorbească târziu, spre exasperarea părinților, și până la 9 ani a avut dificultăți de exprimare. Acest lucru, precum și faptul că era un școlar meditativ și retras, îl făcea să pară în ochii profesorilor un

elev mediocru, un copil nu prea înzestrat intelectual. La școala primară, Einstein avea rezultate slabe la celelalte materii, dar își întrecea cu mult colegii de clasă la matematică. Colegiul a fost experiență dureroasă pentru el, iar profesorii săi erau nemulțumiți și îi spuneau că n-o să se aleagă nimic de el.

La 12 ani, tânărul Einstein a primit o cârtică despre geometria euclidiană. Mai târziu, mărturisește: „O asemenea claritate și siguranță au exercitat o atracție indescriptibilă asupra mea”.

La colegiul Luitpold, care mai târziu va purta numele său, Einstein l-a întâlnit pe Max Talmund, student la medicină, între care se va lega o strânsă prietenie bazată pe interesul lor comun pentru știință și filozofie. În perioada 1981-1986 a aprofundat studiul matematicilor superioare, în special calculul diferențial și integrat. Însă tânărul Einstein a trebuit să renunțe la această pasiune deoarece situația financiară a familiei trecea printr-o perioadă mai grea și atunci părinții l-au sfătuit să se întoarcă la „viața reală” pentru a-și câștiga existența. Însă acesta nu se vedea lucrând ca funcționar într-un birou și singura lui dorință era de a descoperi câteva dintre misterioasele legi ale lumii fizice.

La terminarea colegiului Einstein a încercat să intre la Institutul Federal de Tehnologie Elvețiană, dar a picat examenul de admitere. Totuși directorul Politehnicii, l-a îndrumat spre Școala cantonală din Aarau deoarece acesta a fost plăcut impresionat de cunoștințele lui Einstein de fizică și matematică. După obținerea diplomei de la școala din Aarau a intrat fără examen la Institutul Federal de Tehnologie Elvețiană, ceea ce dovedește faptul că i-au fost remarcate calitățile.

În anul 1899, Einstein obține cetățenia elvețiană, iar un an mai târziu, obține diploma de absolvire a Institutului Federal de Tehnologie Elvețiană. În acest an trimite și primul său articol la revista științifică *Annalen der Physik*.

Stabilit la Berna, Einstein se căsătorește cu prietena sa din studenție, Mileva Maric de

origine sârbă. Aceștia au avut doi fii, cel mai mare purtând numele tatălui său.

La 26 ani, Einstein și-a publicat prima dată rezultatul cercetărilor sale până atunci. A uimit lumea fizicienilor consacrați cum un funcționar de la un birou de brevete, făcea dovada unei minți geniale. Acesta este momentul pe care îl aștepta, iar așteptarea i-a fost răsplătită pe măsură. În 1909 i s-a propus să predea la Universitatea din Zurich ca profesor „extraordinare”.

La începutul secolului XX, știința fizicii traversa o criză profundă. Cele două teorii care permiteau explicarea fenomenelor fizice păreau incompatibile. Mecanica, știința mișcării, are drept fundament principiul relativității, enunțat de Galileo Galilei: nimic nu este absolut imobil, totul depinde de punctul de referință. Dar teoria electromagnetismului elaborată de Maxwell în anii 1850, descrie lumina ca pe o undă propagându-se în eter. Dar eterul nu și-a putut afla nicio descriere fizică, singura certitudine fiind că acesta este de o imobilitate absolută, ceea ce vine în contradicție cu principiul relativității. O altă contradicție devenise un adevărat coșmar pentru fizicieni: materia este constituită din atomi, deci este discontinuă. Dar un filament încălzit emite lumină, care, după Maxwell, era un fenomen continuu. Cum ar putea ceva discontinuu să producă un fenomen discontinuu? Niciunul dintre fizicienii acelei vremi nu putuse afla răspunsul acestei dileme, iar știința fizicii, la data când Einstein și-a publicat descoperirile, era într-un impas ce părea fără ieșire.

Einstein a publicat în martie 1905 un articol care descria transformarea energiei unui corp încălzit în energie luminoasă. Această transformare nu este posibilă decât considerând lumina ca fiind formată din particule, pe care Einstein le-a numit cuante de lumină (fotoni). Lumina, afirmă Einstein, nu este nici continuă nici discontinuă, ci amândouă în același timp. Fără să știe încă exact cum este posibil ca lumina să aibă în același timp două proprietăți opuse, Einstein intuise un adevăr fundamental al fizicii, pe care cercetările ulterioare îl vor confirma.

Al doilea articol își propune să rezolve problema eterului. Teoria sa nu presupunea existența acestuia. Acum Einstein, a enunțat teoria relativității care unifică teoriile materiei și ale luminii. În septembrie 1905 el adaugă un

post-scriptum la articolul său și demonstrează celebra formulă $E=mc^2$, inducând echivalența între materie și energie.

Următorul pas în cariera sa este cel de profesor universitar la Berna, apoi la Praga. În 1912, a devenit profesor la Școala Politehnică din Zurich și trei ani mai târziu în 1915 definitivează teoria relativității. În 1914 Einstein acceptă oferta de a conduce Institutul de Fizică Kaiser Wilhelm din Berlin, însă soția sa Mileva, nu se poate acomoda și se întoarce cu cei doi fii la Zurich. Din 1917 Einstein se îmbolnăvește și starea sa se înrăutățește, timp de trei ani fiind îngrijit de verișoara sa Elsa Lowenthal. În anul 1919 divorțează de soția sa și se căsătorește cu, în același an cu Elsa Lowenthal, cu care va avea două fiice Elsa și Margot.

În 1921 Einstein a primit premiul Nobel pentru studiul său din 1905 asupra efectului fotoelectric. Datorită surmenajului intelectual în anul 1928 Einstein a făcut o depresie nervoasă.

Din 1939, Europa era în război. Einstein îi scrie o scrisoare președintelui Statelor Unite ale Americii, prin care îl prevenea împotriva bombei atomice și îl încuraja să dezvolte cercetarea asupra tehnicilor nucleare.

În 1948 Einstein suportă o intervenție chirurgicală, iar în 1950 acesta își face testamentul.

Cinci ani mai târziu, a suferit de ruptură de anevrism a aortei, ceea ce i-a provocat moartea, pe 18 aprilie 1955. Conform voinței sale, trupul său a fost incinerat în aceeași zi, iar cenușa sa a fost înmormântată într-un loc necunoscut.

Și totuși, un patolog al spitalului Princeton, i-a extras creierul, în speranța studierii. Cercetări recente ale unor savanți canadieni, efectuate asupra creierului conservat, au descoperit că Einstein avea un lob parietal inferior neobișnuit de mare – centrul gândirii matematice și al imaginației spațiale - și conexiuni nu foarte dezvoltate între lobii frontali și cei temporali.

Personalitatea lui Einstein a influențat cultura și politica secolului XX. Numele lui a devenit sinonim cu o capacitate intelectuală ieșită din comun. Dar nu numai atât: este savantul care a arătat lumii întregi că imaginația și experimentul nu sunt incompatibile.

Einstein era un om plin de contradicții și putea fi, la fel de bine, afectuos și rece; un tată grijuliu și totuși distant.

Biograful său, Philipp Frank, a scris despre el: „adânc și pasionat preocupat de soarta oricărui străin, se retrăgea imediat într-o cochilie atunci când relația devenea apropiată”. Fără să facă paradă de acest lucru, a ajutat foarte mulți evrei să ajungă în Statele Unite, unde nu era deloc ușor să fii primit în acea vreme. Între

acești refugiați se afla și tânărul fotograf Philippe Halsman, care va face cel mai celebru portret fotografic al lui Einstein.

Bibliografie

Enciclopedia personalităților, nr. 3/ 2012

ALTERNATIVA MONTESSORI

*Prof. înv. primar Malvina Coman
Școala cu clasele I- IV Iclod/ Alba*

În luna mai a acestui an am participat la un curs de formare în Italia. Cursul s-a axat pe ecosistemul copilului, în mod special pe metoda Montessori, în care libertatea se dezvoltă printr-o activitate permanentă, prin muncă și unde copilul crește pe măsura și în direcția potențialului său.

La începutul anilor 1907, Maria Montessori a elaborat o metodă educațională bazată pe observarea științifică a comportamentului copiilor. Având cunoștințe solide de pedagogie, psihologie, psihiatrie și antropologie ea a dezvoltat idee că fiecare copil se naște cu un potențial unic care trebuie valorificat, copilul nefiind un vas gol care trebuie umplut cu informații, cunoștințe, capacități. Metoda Montessori pornește de la premisa: copilul vine pe lume echipat cu tot ceea ce are nevoie pentru a supraviețui, iar rolul adultului este de a fi ghidul copilului în aceasta aventură a cunoașterii..

Școala Montessori este o pedagogie a libertății, copiii învață prin ei înșiși, într-un mediu special pregătit. Așa cum copiii învață să vorbească fără să le țină cineva lecții, la fel pot învăța cultura, obiceiuri, comportament, scrisul, cititul, matematica, științele, într-un mod individual și în ritm propriu. Mediul Montessori conține "materiale pentru dezvoltare" special proiectate, care invită copiii să se angajeze în activități de învățare pe care le aleg în mod liber. Sub îndrumarea unui cadru didactic special instruit, copiii dintr-o clasă Montessori învață prin descoperire cu ajutorul materialelor, dezvoltându-și capacitatea de concentrare, motivația, auto-disciplina și controlul de sine, precum și o dragoste pentru învățare care durează toată viața. Nu există bănci, catedră, catalog, copiii sunt liberi să-și aleagă singuri

activitățile și locul de desfășurare al acestora. Copiii care urmează metoda Montessori dobândesc și abilități sociale și de comunicare deosebite, deoarece clasele nu sunt constituite după criteriile rigide de vârstă, ci e vorba de grupe care cuprind copii între trei și șase ani, între șase și nouă ani, între nouă și doisprezece ani .

Metoda Montessori pune copilul în centru, sunt respectate personalitatea și independența, legile naturale de dezvoltare a spiritului uman. Pedagogia Montessori asigură dezvoltarea completă a copilului: intelectuală, fizică, emoțională și spirituală și creează cetățeni responsabili și implicați. Materialele didactice Montessori pot transmite copiilor informațiile necesare într-un mod plăcut, copii având posibilitatea să lucreze individual, în ritm propriu educatorul putând să lucreze cu fiecare în parte sau în grupuri mai mici. Copiii Montessori învață într-un mediu non-competitiv și care-i susține în permanență, concentrându-se pe individualitatea copilului și pe nevoile lui specifice ajutându-l să-și dezvolte un stil personal de acumulare a cunoștințelor, timp în care educatorul acționează ca un ghid care le încurajează și le facilitează acțiunile. Aceste materiale nu numai că stimulează simțurile și imaginația, dar sunt și auto-corectoare, copilul învățând din propriile greșeli. Materialele modul în care acestea îi sunt prezentate invită și lasă copilului să aleagă numai acele activități care îi incită interesul personal. Sub îndrumarea educatorului, copiii dintr-o clasă Montessori acumulează cunoștințe făcând propriile lor descoperiri fiind astfel încurajate concentrarea, motivația, autodisciplina și dragostea pentru învățatură: încredere în sine, simțul ordinii, curiozitate, inițiativa și perseverența, abilitatea de a lua decizii și simțul responsabilității față de

alți membrii ai clasei, școlii și comunității. departe în viață pentru că analfabetul de mâine nu va fi cel care nu știe să citească, ci va fi cel educat într-un mediu Montessori să beneficieze care nu a învățat cum să învețe. de ea pe tot parcursul educației școlare dar și mai

EVALUARE SUMATIVĂ

Comedia

Clasa a VIII-a

Prof. Mirela Ianc

Școala cu cls. I-VIII „Avram Iancu” Alba Iulia

I. GEN ȘI SPECIE

Indică două trăsături ale operei dramatice.

(2x2=4p)

Precizează două argumente care să susțină apartenența la specia comedie a operei „O scrisoare pierdută” de I.L.Caragiale.

(2x2=4p)

II. CONSTRUCȚIA SUBIECTULUI DRAMATIC

Având ca baza comedia O SCRISOARE PIERDUTĂ de I.L. Caragiale, răspunde la următoarele cerințe:

Precizează timpul și spațiul acțiunii.

(4p)

Explică într-un enunț de 3-5 rânduri intriga acțiunii.

(8p)

Numește componența celor două grupări politice, menționând reprezentanții acestora pentru Camera deputaților.

(8p)

Prezintă atitudinea celor trei personaje (Zoe, Tipătescu și Trahanache) în fața obiectului de șantaj „scrisoarea” deținut de Cațavencu.

(6p)

Povestește rezolvarea conflictului piesei în 3-5 rânduri.

(8p)

III. PERSONAJELE PIESEI

A. Recunoaște personajul:

„Eu vampir, ai ?.....Caraghioz”

(4p)

„... familie mare, renumerație mică, după buget”

(4p)

„Stimabili, onorabili! Faceți tăcere! Sunt cestiuși importanți la ordinea zilei...Aveți puțină răbdare”

(4p)

„Trebuie să ai curaj ca mine ! trebuie să o iscălești. O dăm anonimă!”

(4p)

„Așa da, o iscălesc!”

(4p)

„Eu familia mea, de la patuosopt [...] luptă, luptă și dă-i și luptă[...].”

(4p)

„După lupte seculare, care au durat aproape treizeci de ani, iată visul nostru realizat. (4p)

„Eu te aleg , eu și cu bărbatul meu”

(4p)

B. Prezintă câte o trăsătură de caracter a patru dintre personajele descoperite mai sus. (8p)

IV. SURSELE COMICULUI

Ilustrează prin exemple modul în care se realizează fiecare tip de comic:

- de situație
- de limbaj
- de caracter
- de nume

(4x3=12p)

Se acordă 10p din oficiu

UN SCURT POPAS

Prof. Jude Laurențiu

Colegiul Național „Horea Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Pe la sfârșitul secolului al XIX-lea, la întretăierea drumurilor ce coborau în șesul de la vărsarea pârâului Boldeștilor, în Valea Vidrișorii, un moș, Gomboș, își avea: casa, pieptănușii, moara și birtul. Dar oamenii, nu se știe de ce, îi spuneau Maciu, ei mergeau la Maciu, poposeau la Maciu. Maciu era bun gospodar și avut, socotit un om bogat în sat, cu mult pământ. Locul¹ unde-și avea gospodăria era un vad bun, pentru că, pe vremea aceea multă lume trecea pe aici, ducându-și mărfurile într-o parte sau alta peste munte, pentru că aici se întâlneau drumurile de pe Valea Arieșului, care apoi se ramificau spre Hălmaj, Bulzești, Tomnatic, Blăjeni și Citeră. Iar oamenii, care trecea în sus și-n jos, se oprea pentru odihnă, pentru că la Maciu se găsea un pahar de băutură și mâncare.

Revoluția trecuse demult, oamenii se reasezaseră la treburile lor de zi cu zi, bărbații cu prelucrarea lemnului, văsăritul, cu plecatul la țară cu ciubere, iar femeile cu copiii, torsul, țesutul, vitele și gospodăria.

Numai Iancul nu-și găsea locul, ci cutreiera, cutreiera, pe dealuri și văi, prin satele moșilor. Cu toate că provenea dintr-o familie bogată, cu frate preot, cu casă la Vidra de Sus, nu avea starea sufletească necesară ca să stătea prea mult pe acasă. Se simțea bine dacă umbla prin țară, îndeosebi prin Țara Crișului Alb, Țara Zarandului. Așa că tot mereu pleca peste Muntele Gaina, pe Dealul Hălmajului, coborând la Hălmaj, și de aici prin satele de pe Valea Crișului. În peregrinările sale poposea pe la oameni, le asculta păsurile, se odihnea și iar pleca mai departe când și cum vroia, fiind bine primit peste tot și ospătat cu ceea ce aveau gazdele mai bun. Nu supăra pe nimeni și nu era supărat de nimeni. Autoritățile timpului îl evitau. Cele câteva experiențe trăite de acestea, când încercând să-l șicaneze pe Iancu au ajuns în situația de a declanșa revolte în masă a românilor, au fost destul de convingătoare pentru a înțelege că Iancu este atât de iubit de oameni încât a se atinge de Iancu este un risc prea mare.

Într-un început de toamnă, pe drumul ce-l ducea la Hălmaj, Iancul se oprește din nou

la birtul Maciului. Se așează să se odihnească la o masă așezată la umbră afară. Maciul când îl vede pe domnul Iancu – că așa-i spuneau – îi aduce repede mâncare și băutură. Vestea² că Iancul este la Maciu s-a dus, ca purtată de vânt, prin cringurile³ din jur. Bărbații femeile aleargă de pe dealuri să vină să-l vadă și să-l audă pe domnul Iancu; mulțime de oameni curgând de prin cringurile din jur. Mamele își iau copiii cu ele: <<- Să-l vadă, să-l audă și ei pe Iancu.>>

Nu isprăvește ca bine de mâncat, că șesul⁴ de lângă birt se umple de lume. Toți oamenii doreau să-l vadă și să-l audă pe Iancu vorbind. Adunându-se așa multă lume, ca să fie auzit și văzut de toți, Iancu se urcă pe o masă. Stând în picioare pe masă, începe să le povestească oamenilor despre revoluție, cu un glas puternic, cu o înflăcărare și o putere de convingere ieșite din comun. În pledoaria sa pentru cauza națiunii române, le vorbește oamenilor despre: soarta și visurile românilor, zbaterile pentru a se organiza și a se afirma ca națiune. Le vorbește despre: revoluție și idealurile revoluționarilor, despre ce a dorit el să facă, despre unde au luptat și cum au luptat, despre moartea lui Ion Buteanu, Petre Dobra și alții tribuni și luptători omorâți în luptele cu ungurii, despre ceea ce au obținut românii și mai ales despre ce nu au obținut. Despre acei conducători români care i-au amăgit pe români cu așa zisele promisiuni ale împăratului, despre acei români care s-au hoțit, și au trecut de partea împăratului, apărând imperiul cu viața a mii și mii de români.

Într-un târziu ajunge și la partea tristă, a eșecurilor revoluției și ale lui ca și conducător, a anilor de după revoluție, ani nefericiți pentru români, ani în care promisiunile românilor aflați în slujba Curții de la Viena și Împăratului se dovedesc păcăleli și minciuni. <<Bruma de drepturi obținute în timpul revoluției au fost treptat șterse de autorități, încât s-a ajuns că acum, noi românii, să avem drepturi mai puține decât ungurii care au luptat împotriva împăratului. Românii crezând în minciunile delegaților la Împărat s-au lăsat prostiți, păcăliți... Singurii care au profitat au fost Împăratul și niemneșii⁵.>>

Dar, continuă el, acum este târziu pentru români de a mai lua arma în mână pentru a mai schimba ceva, vremurile nu ne sunt favorabile, poate altă dată, în alte vremuri, dacă românii vor fi mai deșteptii și mai uniți..., dar fără el!

<<- Amu-s obosit și mă simt sfârșit... Io no-i mai apuca vremurile alea. Poate copiii ăștia, dacă or putea înțelege să se unească pentru un crez al tuturor și să nu se mai lase năimiți, mințiți și păcăliți așa de ușor ca noi... și dacă vom avea mai puțini hoți și mincinoși printre noi.>>

Cu tristețe le spune că visurile lui și a națiunii române au rămas neîmplinite, mulți oameni au murit pentru națiunea română, dar cu toate că au fost neînvinși în luptă, națiunea română a fost învinsă prin târguielile viclene cu împăratul a unor domni ce-și spun români, și de aceea supărările și amarul nu-l mai lasă. <<M-am încrezut în domnii noștri, dar unii⁶ din ei ne-au mințit și s-au hoțit. Supărare cea mai mare nu-i pe împărat, că el este departe și nu știe ce este aici, ci-s supărat rău pe acei români în care națiunea a avut încredere dar care ne-au hoțit. >> De aceea nu dorește să-i mai caute, nici să mai știe de ei, nu mai umblă pe la casele lor că nu mai are încredere în ei. <<De umblat umblu pe la cei ce mă înțeleg, sunt dreți, cinstiți și care nu vor să se folosească de mine...>>

Vorbind despre motivele peregrinărilor sale spunea că: frumusețea dealurilor și văilor, satele oamenilor pe unde hoinărește, bunătatea și înțelegerea oamenilor, mai ales a celor din Țara Zarandului, îl mai ajută să uite. Apoi necăjit, își scoate fluierul de la chimir și spune că singurul care-i mai ostoiește amarul este numai acesta, arătând spre fluier. Poate pentru a mai însenina tristețea care se lăsase peste mulțimea de ascultători începe să cânte din fluier Marșul lui Iancu. Mulțimea cu lacrimi în ochi se uita și asculta.

<<No, io mo-i duce!, spune el după ce fluierul tăcu. >>

Coboară de pe masă și pleacă, trecând agale printre oamenii, care în liniște și triști îi fac loc Iancului să treacă. Iar el, doinind din fluier, iese la drumeagul ce duce spre Dealul Crișului.

Fără ca nimeni să se grăbească se plece, îl petrec din ochi pe Iancu, care continuând să cânte din fluier, merge spre suișul dealului. După ce se pierde în cotiturile drumului care

urcă pe muchia dealului, oamenii se împrăștie tăcuți pe la casele lor.

După spusele bătrânilor aceasta a fost ultima dată când vidrișorenii l-au mai văzut pe Iancul viu.

După ce a ajuns la Hălmaaj, a trecut și pe la Baia de Criș unde într-o noapte și-a găsit liniștea.

(După o povestire de demult spusă de Letiția Jude - născută Bold)

Note:

1. Casa era așezată pe un tăpșan dinspre Dealul Hapului. Pe vremea respectivă oamenii pentru a se feri de inundațiile care erau frecvente la topirea zăpezilor, nu-și construiau casele lângă vale. În prezent pe locul respectiv este casa lui Bold Roman.
2. Veștile se transmiteau extrem de ușor, de pe un deal pe altul, dealurile fiind apropiate și populate se putea ușor vorbi de la un deal la altul, de la un cring la altul.
3. Cringuri – pâlcuri de case așezate pe terasele adăpostite ale dealurilor, în apropierea surselor de apă și combustibil, cu căi de comunicație ușoare prin utilizarea ca mijloc de transport calul. Cringurile reprezenta o eficientizare nemaiîntâlnită a unui ecosistem muntos în folosul comunităților umane, cu producții mari în special animaliere într-un relief muntos. Acest mod de existență, extrem de eficient și productiv în valorizarea resurselor premontane și montane, este menționat de Herodot în scrierile sale, fără însă ca acesta să le înțeleagă rostul.
4. Șesul este situat între fosta școală primară și casa lui Bold Roman.
5. Niemneș – nemeș. Nemeșii erau o pătură socială cu oameni foarte activi, ce a început să se formeze odată cu venirea armatelor habsburgice în Transilvania. Era constituită din persoane cu spirit întreprinzător, care sesizând oportunitățile oferite de Armata Austriacă și Curtea de la Viena cu tot sistemul ei administrativ, s-au lansat în afaceri profitabile cu aceste noi instituții influente în acest spațiu geografic. Adaptându-se foarte bine politicii necesare momentului respectiv și fructificând oportunitățile s-au îmbogățit rapid. Deja în timpul Răscoalei lui Horea deveniseră extrem de bogați și influenți politic în imperiu. O mare parte din nemeși erau români sau de origine română, mulți erau aromâni veniți din sudul

Dunării. Ei sau părinții lor s-au adaptat rapid cerințelor imperiale și pentru a fi mai credibili și-au mai adăuga la nume un „sz”, „k”, „y”, au mai dublat niște litere, au schimbat religia, și-au botezat copiii cu nume la modă, vorbeau ungurește și nemțește, se îmbrăcau după moda de la Viena sau Budapesta, gândeau după cum se gândea pe la Curtea de la Viena,... și determinau Curtea de la Viena să gândească ca ei. Au cumpărat moșii, iar la mulți dintre ei

Curtea Imperială le-a acordat titluri nobiliare. Nemeșii nu erau iubiți nici de români și nici de nobili unguri.

6. Unii istorici au găsit dovezi că o parte din elita națiunii române în timpul revoluției au folosit rezistența românilor din Munții Apuseni mai mult în folosul lor de a urca în grațiile Împăratului și demnitarilor imperiali, sacrificând interesele națiunii, pe Iancu și tribunii lui cât și pe luptătorii morți.

UNITATEA DE ÎNVĂȚARE - DESPRE MESERII

Înv. Sărătean Adelina

Școala cu clasele I-VIII P. P. Aaron-Blaj, jud. Alba

LEGENDĂ

Simbolul

Semnificația

Activități ce vizează dezvoltarea capacității de receptare a unui mesaj oral

Activități ce vizează dezvoltarea capacității de receptare a unui mesaj scris

Activități ce vizează dezvoltarea capacității de exprimare scrisă

discurs

Activități ce vizează dezvoltarea capacității de exprimare orală (monolog, oral, interacțiune, participarea la dialog)

Activități de dezvoltare a competenței lingvistice (gramatică și vocabular)

DESPRE MESERII

Dragi elevi,
În această unitate de învățare vom
afla despre:

Feluri de meserii și unelte

Hărnicie și lene

Prezentul verbelor

Priviți imaginile de mai jos și spuneți ce fac acești copii. Cum îi ajutați și voi pe părinții voștri?

Din discuții, prin intermediul imaginilor, se scot în evidență mai multe situații în care ne putem arăta recunoștința față de părinți și îi putem ajuta.

2. Găsește-ți colegii din clasă, care fac următoarele activități:

Găsește colegii care...	Numele lor
-citesc zilnic	
-repetă tabla înmulțirii cel puțin de două ori pe săptămână	
-scriu temele zilnic	
-lucrează cu părinții în grădină	
-o ajută pe mama la curățenie	
-nu se uită la televizor	
-își spun rugăciunile seara	
-fac prăjituri sau plăcinte	

La sfârșit prezentați concluziile, câți colegi citesc zilnic, câți repetă tabla înmulțirii seara, etc.

3. Acum o să vă citesc o poveste despre un om care nu era ca voi, ci era foarte leneș, nu-i plăcea să facă absolut nimic. Voi ce credeți că s-a întâmplat cu el?

4. Potrivii următoarele enunțuri cu descrierea sensului lor:

1. A fost odată un om leneș.	a. Sătenii au hotărât să-l spânzure ca să nu mai fie model de lenevire și altora
2. Pe drum s-au întâlnit cu o cucoană.	b. Pe drum au dat de o femeie bogată.
3. Sătenii s-au gândit să-l spânzure, ca să nu mai dea exemplu rău și altora.	c. Leneșul nu vroia să-și înmoaie pâinea uscată.
4. Cucoana s-a arătat binevoitoare față de leneș	d. A fost odată un om care nu lucra nimic cât era ziua de lungă.
5. Leneșul n-avea chef să-și amestece în gură pâinea uscată.	e. Doamna a fost bună, dar leneșul n-a apreciat gestul ei.

1.	
2.	
3.	
4.	
5.	

5. Ascultați din nou fragmentul următor și completați spațiile punctate cu expresiile potrivite din lecția

„ Povestea unui om leneș”

„ A fost odată un om grozav de; de leneș ce era, nicidin gură nu și-o Sătenii au hotărât să-l, pentru a nu mai fide lenevire și altora.

Pe drum se întâlnesc cu o, care i-a sfătuit să-l ducă la ea”

6. Alegeți însușirile potrivite (pot fi mai multe variante) din lecția „Povestea unui om leneș”, de Ion Creangă:

Cucoană-a. bună

b. rea

c. binevoitoare

om-1. harnic

2. leneș

3. cuminte

femeia avea:

a. grâu

b. pâine uscată

c. porumb

cucoana :

1. s-a bucurat

2. s-a lovit

3. s-a speriat

sătenii au hotărât

1. să îl vândă

2. să îl plimbe

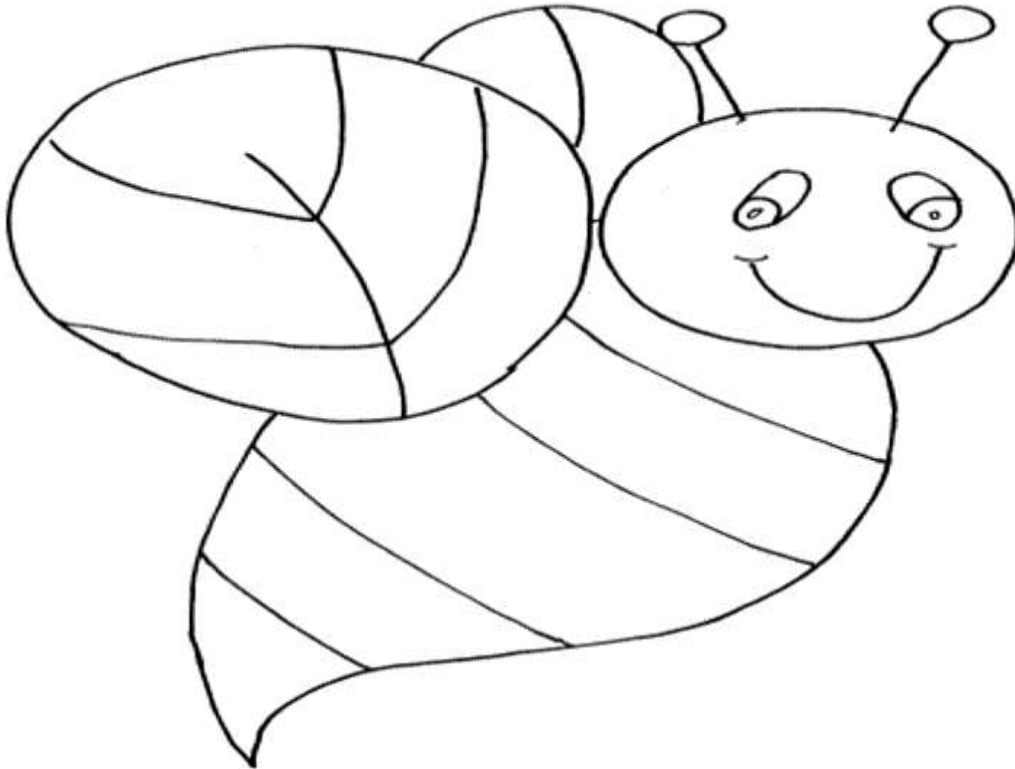
3. să îl spânzure

7. Joc: Cum se numește cea mai harnică insectă, care ne dă mierea?... În continuare v-am pregătit un desen cu o albinuță! Ea zboară din floare în floare să culeagă nectarul din care face mierea. Muncește foarte mult, încontinuu caută flori! În viață să luați exemplul de la ea și atunci o să aveți de toate și o să fiți foarte fericiți!

Colorați după cum vă dictez:

- aripioarele cu culoarea neagră;
- corpul cu galben și negru;
- antenele cu negru;
- ochii cu albastru;
- gura cu roșu;
- capul cu galben

8. În continuare citiți poezia „Ce miros au meseriile”, de Gianni Rodari.

Oricare meserie
Are un miros, copii!
A pâine și plăcinte
Miroase-n brutării

Șoferul are-n haină
Mirosul de benzină
Un muncitor, mirosul
De uleiuri de mașină

În orice tâmplărie
În sat sau la oraș
A scânduri noi miroase
A teancuri de talaș

Miroase cofetarul
A nuci și scorțișoară
Iar un halat de medic
A doctorie-amară

Va mirosi a pește
Pescarul curajos
Și numai trândăvia
Nu are un miros!

13. Dragi copii, am învățat că timpul prezent ne arată că acțiunea se petrece în timpul vorbirii. Citiți cuvintele enumerate, apoi formați propoziții, punând verbul la timpul prezent.

- a) Croitorul..... a servi..... cărbunii
- b) Ospătarul a învăța..... haine
- c) Minerul a conduce oamenii
- d) Mecanicul..... a scoate..... copiii
- e) Profesorul..... a vopsi..... trenul
- f) Zugravul a coase..... pereții

- a).....
- b).....
- c).....
- d).....
- ...
- e).....
- ...
- f).....
- ...

14. Desenați în chenarul de mai jos ce doriți să deveniți în viață și ce unelte sau instrumente doriți să folosiți.

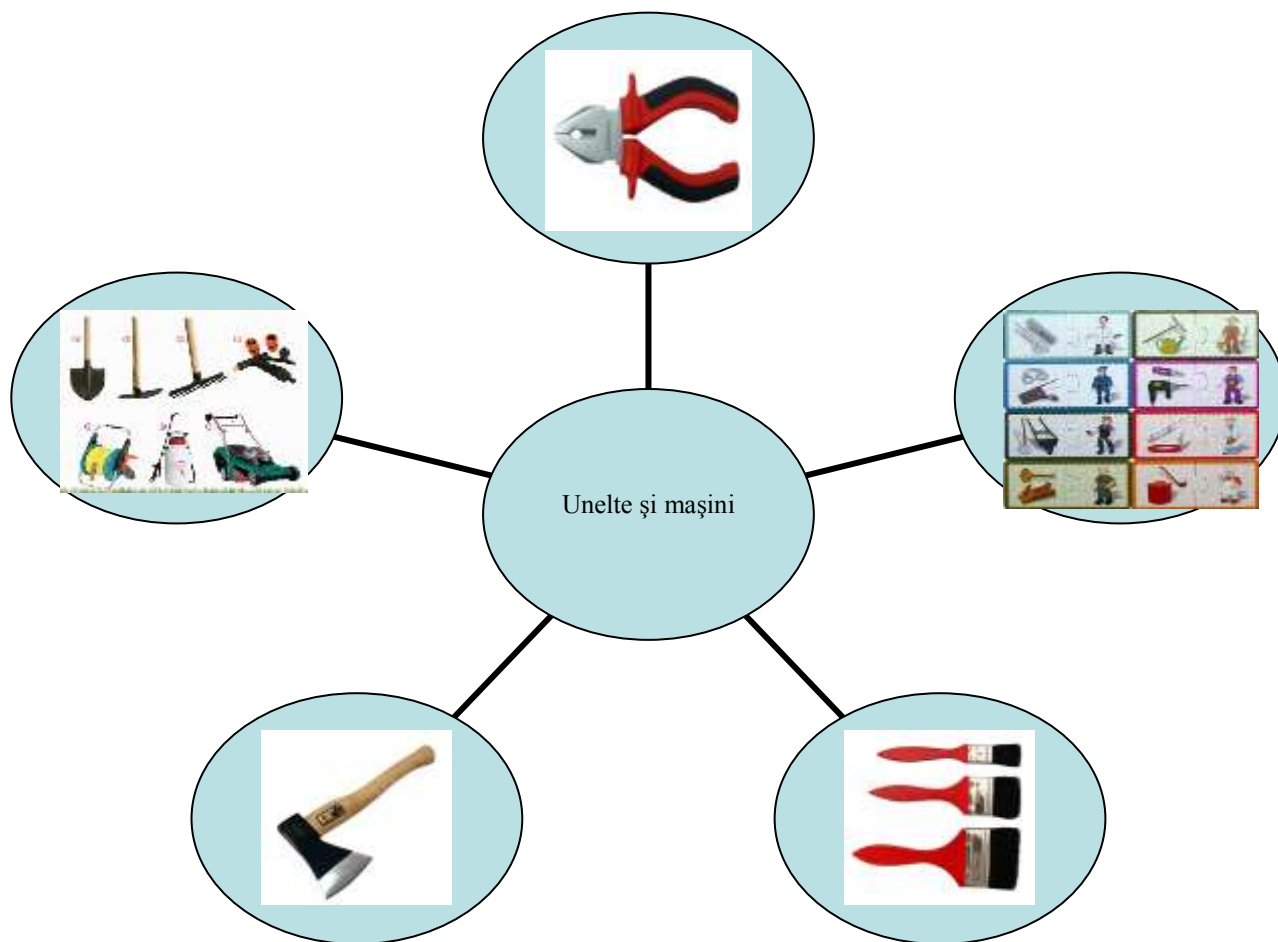

15. Scrieți în câteva propoziții ce meserii vă plac mai mult și de ce. Cu cine doriți să semănați?

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

16. Enumerați uneltele și mașinile ilustrate, apoi alcătuiți propoziții cu ele, mai întâi oral, apoi în scris.

ANEXĂ

Exercițiul 3 - Text audio
Ascultați cu atenție următorul text:

Povestea unui om leneș
de Ion Creangă
(nivel A2)

Toată ziua el vopsește,
Pereții-i împodobește! (zugravul)

Cum îi spune celui care,
Pune trenul în mișcare? (mecanicul)

Toată ziua el tot sapă,
Din adâncuri ca să scoată
Pentru țară mult cărbune,
Cine știe cum îi spune? (minerul)

Cu ciocan clei și rindea,
Face mobile așa
Ca să-ți placă ție, mie,
Să ghicească cine știe! (tâmplarul)

CĂRȚI NOI INTRATE ÎN BIBLIOTECA CCD ALBA

Autor/Autori	Titlul lucrării
***	<i>Activitatea integrată din grădiniță.</i> București: Didactica Publishing House, 2008
ADAMS, G.; BERZONSKY, M.D. ANGHEL, Elena	<i>Psihologia adolescenței.</i> Iași: Polirom, 2009.
ANIȚEI, Mihai	<i>Psihologia educației pe tot parcursul vieții.</i> București: For You, 2011
***	<i>Psihologie experimentală.</i> Iași: Polirom, 2007 <i>Aplicațiile noului curriculum pentru învățământul preșcolar.</i> București: Didactica Publishing House, 2010
***	<i>Aplicațiile noului curriculum pentru învățământul preșcolar vol 2.</i> București: Didactica Publishing House, 2009
***	<i>Aplicațiile noului curriculum pentru învățământul preșcolar vol 3.</i> București: Didactica Publishing House, 2009
BĂBAN, Adriana	<i>Consiliere educațională: ghid metodologic pentru orele de dirigenție și consiliere.</i> Cluj-Napoca: Editura ASCR, 2009
BAILLARGEON, Normand	<i>Mic curs de autoapărare intelectuală.</i> Pitești: Paralela 45, 2011
BĂRBULESCU, G.; BEȘLIU, D.	<i>Metodica predării limbii și literaturii române în învățământul primar.</i> București: Corint, 2009
BARKLEY, Russell A.	<i>Copilul dificil.</i> Cluj-Napoca: Editura ASCR, 2009
BERNARDINI, Enzo	<i>Atlas de arheologie, Marile descoperiri ale civilizațiilor antichității.</i> Oradea: Aquila'93, 2006
BLENDEA, Paul	<i>Ședințe reușite. Sfaturi și situații.</i> București: Didactica Publishing House, 2009
BOCOȘ, Mușata, JUCAN, Dana	<i>Teoria și metodologia instruirii. Teoria și metodologia evaluării.</i> Pitești: Paralela 45, 2008
BULUTA, Gh.; PETRESCU, V.; VASILESCU, E.	<i>Bibliologi români – dicționar.</i> Târgoviște: Bibliotheca, 2011
BYRON, Tanya CERGHIT, Ioan	<i>Educă-ți pozitiv copilul.</i> București: Aramis Print, 2009 <i>Sisteme de instruire alternative și complementare: structuri, stiluri, strategii.</i> Iași: Polirom, 2008
CHICK, Jonathan	<i>Să înțelegem alcoolul și problemele consumului de alcool.</i> București: Minerva, 2008
CHIRICĂ, S.; ANDREI D.; CIUCE, C.	<i>Aplicații practice ale psihologiei organizaționale.</i> Cluj-Napoca: Editura ASCR, 2009
CIASCAI, Liliana	<i>Didactica fizicii.</i> București: Corint, 2007
CRAIOVAN, Mihai Petru	<i>Introducere în psihologia resurselor umane.</i> București: Editura Universitară, 2006
CRISTEA, Maria	<i>Metodica predării educației plastice în învățământul primar și preșcolar.</i> București: Corint, 2009
CUCOȘ, Constantin	<i>Teoria și metodologia evaluării.</i> Iași: Polirom, 2008
DRAGNEA, Constantin Adrian	<i>Elemente de psihosociologie a grupurilor sportive.</i> București: CD Press, 2006
DUMITRANA, Magdalena	<i>Cum crește un pui de om.</i> București: Compania, 2011
EFTENIE, Nicolae	<i>Introducere în metodica studierii limbii și literaturii române.</i> Pitești: Paralela 45, 2008
EGAN, Kieran	<i>Predarea ABC-ului învățării.</i> București: CD Press, 2007
EGAN, Kieran	<i>Imaginația în predare și învățare.</i> București: Didactica

- ENĂCHESCU Eugenia Publishing House, 2008
Repere psihologice în cunoașterea și descoperirea elevului. București: Aramis Print, 2008
- FĂTU, Sanda *Didactica chimiei.* București: Minerva, 2008
- GAVRILĂ, Camelia; DOBOȘ, Mihaela; GHEORGHE, Vasilica; MOGOȘ, Teodora; GHERLE, Șoimița Anca; GOLU, Florinda *Receptarea textului. Noțiuni de teorie literară, limbă și comunicare.* Iași: Polirom, 2010
- GRUIȚĂ, G. *Cultură generală pentru ciclul primar.* București: Niculescu, 2008
- HARWOOD R.; MILLER, S.A.; VASTA R. *Minighid logopedic.* București: Editura Universitară, 2010
- ILIE, Emanuela; IONESCU, Thea *Joc și învățare la copilul preșcolar.* București: Editura Didactică și Pedagogică, 2009
- JAYSON, Dinah *Metoda lingvistică actuală: norma, uzul și abuzul.* Pitești: Paralela 45, 2011
- LĂZĂRESCU Rodica; LEMENI, Gabriela; MICLEA Mircea *Psihologia copilului.* Iași: Polirom, 2010
- *** *Didactica literaturii române.* Iași: Polirom, 2008
- MANDRUȚ, Octavian *Categorizarea la vârsta preșcolară.* Cluj-Napoca Editura ASCR, 2008
- MANES, Sabina *Să înțelegem comportamentul copiilor.* București: Minerva, 2008
- MANOLESCU, Nicolae; MARA, Daniel *Ortografia pe înțelesul tuturor.* București: Corint, 2008
- MARINESCU, Mariana; MIH, Viorel *Consiliere și orientare: ghid de educație pentru carieră.* Cluj-Napoca ASCR, 2010
- MOLAN, V *Managementul organizației-teste.* București: Tritonic, 2008
- NEAGU, Mihaela; MOCANU, Mioara; NEAGU, Cibela; UDRESCU, Mircea; NEAMȚU, G.G. *Competente în învățarea geografiei: ghid metodologic.* București: Corint, 2010
- NEGOVAN, Valeria *83 de jocuri psihologice pentru animarea grupurilor.* Iași: Polirom, 2008
- NICU, Adriana; CONTIU, Elena-Raveca; OLSEN, J.; NIELSEN, T.W. *Istoria critică a literaturii române.* Pitești: Paralela 45, 2008
- PĂINIȘOARĂ, Georgeta; PAINISOARA, Ion-Ovidiu; PAMFIL, Alina *Strategii didactice în educația incluzivă.* București: Editura Didactică și Pedagogică, 2009
- Didactica biologiei.* Pitești: Paralela 45, 2010
- Psihologie educațională vol. 1+2.* Cluj-Napoca: Editura ASCR, 2010
- Inspecția școlară componentă a managementului educațional.* Pitești: Paralela 45, 2007
- Metodica predării matematicii în ciclul primar.* Iași: Polirom, 2007
- Managementul organizației.* București: Tritonic, 2008
- Teoria și practica analizei gramaticale, distincții și ... distincții.* Pitești: Paralela 45, 2008
- Introducere în psihologia educației.* București: Editura Universitară, 2006
- Instrumente pentru învățarea prin cooperare.* București: Aramis, 2010
- Noi metode și strategii pentru managementul clasei.* București: Didactica Publishing House, 2009
- Psihologia copilului modern.* Iași: Polirom, 2011
- Profesorul de succes.* Iași: Polirom, 2009
- Limba și literatura română în școala primară: perspective*

- PAMFIL, Alina *complementare*. Pitești: Paralela 45, 2009
- PAPUC, Ionel; ALBU, Monica; JURCĂU, Nicolae *Limba și literatura română gimnaziu: structuri didactice deschise*. Pitești: Paralela 45, 2008
- POPENCI, Ștefan.; FARTUȘNIC, Ciprian *Procesul decizional managerial în sfera educațională*. Cluj-Napoca: Editura ASCR, 2011
- PREDA, Viorica *Motivația pentru învățare*. București: Didactica Publishing House, 2009
- *** *Programe și activități pentru învățământul preșcolar și primar*. București: Didactica Publishing House, 2009
- *** *Pregătirea psihopedagogică. Manual pentru definitivat și gradul didactic II*. Iași: Polirom, 2008
- *** *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice*. Iași: Polirom, 2009
- SCHAFFER, Rudolph H. *Introducere în psihologia copilului*. Cluj-Napoca: Editura ASCR, 2007
- SIMA, C.E.; STĂNCULESCU, A.F. *Deprinde-te prin joc*. București: Erc Press, 2009
- SIMA, Nicole *Marty la operă*. București: Compania, 2010
- SIMISTER, C.J. *Jocuri pentru dezvoltarea inteligenței și creativității copiilor*. Iași: Polirom, 2011
- ȘTEFAN, Catrinel A.; KALLAY Eva *Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolari*. Cluj-Napoca: Editura ASCR, 2007
- THOMAS, J.; VAZ-CERNIGLIA, C. *Tulburările de atenție la copii*. Iași: Polirom, 2011
- WILLEMS, G.
- VASILACHE, GH. N. *Ghid de ortografie, ortoepie și morfosintaxă a limbii române*. Iași: Polirom, 2011

Bibl. Viorica Gențiana Onișoru